

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Kapkodás.

Pécs, 1897. december 16.

A kormány megijedt a Sima által kilátásba helyezett százhatvan beszédű s a mezei munkásokról szóló törvényjavaslat tárgyalását levétette a napirendről, hogy a második provizóriumról szóló javaslat tárgyalása ma kezdetét vehesse.

Megkezdődött tehát az az élet-halál harc, a melynek eredménye vagy a mai hitvány rendszer végleges bukása, vagy Magyarország törvényesen biztosított örendelkezési jogának vakmerő kijátszása lesz. Tudják ezt mindkét részről s azért egyformán elkeseredett lesz a harc minden oldalról, a közjogi ellenzéké a parlamentben, a kormányé a kulisszák mögött s a sajtóban. mert a Házban a nagy kormány-párt hallgatag fog ülni, mint száraz ágon csüggedt verebek.

Annál jobban dolgozik azonban a kormány sajtója s az a lázas kapkodás, a melylyel a legképtelenebb állításokat kockáztatja nap-nap után az ellenzéki obstrukció leszerelésére, legjobban bizonyítja azt a kétségbeesett helyzetet, melybe a kormányt egyrészt az előrelátás hiánya, másrészt az osztrák centralisták iránt való szolgai meghunyászkodása juttatta.

A minap már a német császárt is előrántották kiségitőnek s azt híresztelték,

hogy II-ik Vilmos császár a Zichy Jenővel folytatott beszélgetése közben nagyon veszedelmesnek mondotta Magyarországra a képviselőházban készülő ellenzéki obstrukciót, s igazuk is volt, mikor arra számítottak, hogy nincs olyan piramidális osztobaság, a mely itt-ott hívőkre ne találna, mert bizony voltak könnyen hívők, kik elfogadták igaznak azt a képtelenséget, hogy egy idegen uralkodó egy más állam parlamentjét ennek az országnak legsajátabb belügyére nézve bármily irányban is befolyásolni megkísérelje.

Most aztán megjött ennek a képtelenségnek a cáfolata. Berlinből félhivatalosan kijelentették, hogy a magyar obstrukcióról a német császárnak tulajdonított szavak nem felelnek meg a valóságnak s a Zichy Jenővel folytatott beszélgetésben nem történt semmi oly nyilatkozat, mely császári ítéletet, vagy a magyar belső politikára vonatkozó tanácsot tartalmazott volna; Zichy Jenő gróf pedig szintén kijelenti, hogy ő sem tud ilyféle nyilatkozatról és senkinek ilyesmiről említést sem tett.

Kisült tehát, hogy a kormány csak a német császár itteni népszerűségét akarta felhasználni s nem átalotta annak szájába hamis kijelentéseket adni, csak hogy a közvéleményt a függetlenségi párt akciója ellen hangolhassa.

A hamisítás nem használván, fenyegetésre fogta a dolgot s elhíresztelte, hogy hasztalan obstruál a „szélbal“, azért célt nem ér, mert ha a vámközösség fentartását alkotmányos uton nem sikerül elfogadtatnia, megcsinálja azt rendeletileg is. De hát ez is csak olyan üres puffogatás, mert annyira mégsem tartjuk rövidlátónak a magyar kormányt és hazafiatlannak a magyar kormánypartot, hogy ilyen nyílt alkotmányérettéssel az osztrák parlamenti anarkiát mesterségesen Magyarországra is átplántálni akarnák, sőt határozottan lehetetlennek tartjuk, hogy a legalkotmányosabb uralkodó beleegyezését az esküjével szentesített magyar alkotmánynak ily flagrans megsértéséhez kinyerhessék.

De hát a vízbefuló a szalmaszálhoz is kapkod s azért előveszik a mézesmadzagot is, hátha lépre megy megint az a jámbor függetlenségi párt.

Ilyen csapdát állított fel Bánffy báró miniszterelnök a szabadelvű-párt tegnapi értekezletén, a mikor Csáky Albin gróf kérdésére kijelentette, hogy miután a vámszövetséget felmondottuk s annak megújítása nem történt meg, más alapból nem is indulhatunk ki, mint hogy 1898. évi január hó elsejétől kezdve az önálló vámterület bázisán vagyunk. Nem következteti ugyan ebből, hogy feltétlenül létesítenünk kell az önálló vámterületet s azért nem

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Ha panasz kel . . .

Ha panasz kel egykor ajkadon
És bűnömül rovod fel azt,
Hogy mért szerettelek meg téged . . . ?
Édes lesz nekem e panasz!

Miért téged és mért nem más leányt,
Ki igazabban szeretne;
— Hidd el, ha ezt kérdenéd tőlem,
Mélyebben néznék szemedbe!

És te látva égő szerelmem, —
Mely még akkor is lánggal ég, —
Elhallgatnál . . . és szerelmi vitánkra,
Egy csók lenne a záradék.

Molnár József.

Költészet a táncban.

Guiller Gaston, egyike a legfinomabb izlésű francia művészeknek »La poesie de la danse« cím alatt érdekes és nagyszabású, pompásan illusztrált munkát írt. A farsang küszöbén, a mikor oly sok piciny labacska már lázas türelmetlenséggel várja az első tánc első ütemeit, helyén valónak találjuk, hogy a szép munkának legszebb részeit — a melyek

ugyan különösen Franciaországra vonatkoznak — mi is közöljük.

A tánc rytmikus költemény, a mely élő képekben mutatja be nekünk a plasztikus szépséget az idomok és a tartás tökéletességében.

E bájos művészetből fejlődik a legbensőbb, legáthatóbb, a legpazarabb költészet, a mely bennünket — épp úgy, mint a zene — ábrándokba, álmokba ringat.

A tánc csak a báj, a kellem, a természetfölötti könnyedség gondolatait ébreszti.

A nő teste, — mondja Jules Lemaitre — valósággal fölszabadul a nehézkedésnek fizikai törvényei alól. Olyanná válik, mint egy angyal. Átalakul, átszellemül. Önfeledtté lesz és mennyei harmónia nyilvánul minden mozdulatában.

Eredetétől fogva a tánc művészet volt. Megvoltak a szabályai, a törvényei, akárcsak a zenének és a szobrászatnak. És mint minden művészet, a mely az élet bánatában megvigasztal, úgy ez is az istennek adománya, ajándéka.

Görögországban, a művészetek bölcsőjében, a költők szerint, a Muzsák karban mutatkoztak az emberek előtt, Terpsichore vezetése mellett. Pán a hellén pásztorokat táncra tanítja és virágfüzerekkel ékíti őket. Az Olympus és Pelion megszentelt erdőiben a Gráciák elvegyülnek a források Nympháival és körtáncaikra ragyog le a hold ezüst fénye.

Hesiodos a hajnalpir fényében látta, hogy a Muzsák alabastrom labacskaikkal táncolva jöttek le a Parnassus virágos lejtőin.

A költészet és az ábrándok egész világgal vegyül el az őskori Görögországnak tánca. Az erdők csendjében a szent oltárok előtt, a fenyőlombokkal, virág-füzerekkel koronázott leányok táncolgatva haladnak el és így ünneplik Pánt, Apollót, Dianát.

A templomokban is táncolnak az istenek tiszteletére, a szüret befejezésével, az aratás után, az utolsó kocsi mellett fiatal leányok táncolnak, míg az arató, a szüretelő nők karban éneklük hozzá Ceresnek, a szőke és jó istennőnek a himnuszait, a ki a kenyeret és bort adta.

A pogány és később a bibliai őskorban a tánc elvegyül a vallással, a kultusszal. Osiris papjai táncot járnak, komoly és kimért mozdulataikkal jelképezik a végtelen világűrben elszórt csillagok titokzatos utait. A héberek táncolnak és énekelnek az örökkévaló ünneplésre, hogy szeretetüket, haládjukat fejezzék ki iránta. Maga Dávid király is elvegyül a leviták közé, hogy ott táncoljon az oltár előtt.

A szent táncok mellett a profán táncok, a melyekben a kor szelleme tükröződik vissza, a történelem intim titkait fedik fel előttünk.

A rómaiak, a kik a görögöknek utánzóik voltak minden tekintetben, tőlük kölcsönzik táncaikat. Ámde a tánc, mint a Rómába me-

engedi meg, hogy a kormány kezei e tekintetben megköttessenek.

Nos, ki nem látja ebben az ügyetlenül felállított csapdát? A kormányelnök kijelenti, hogy újév után másról, mint az önálló vámterület alapjáról szó sem lehet és szentül meg van győződve róla, hogy ezzel teljesen leszerelte a közjogi ellenzék, a mely meg fog elégedni ezzei az akadémikus kijelentéssel és szó nélkül átengedi siklani a statuskvó ideiglenes fentartásáról szóló törvényjavaslatot.

Hát olyan higvelejűnek hiszi Bánffy báró a magyar közjogi ellenzék, hogy nem veszi észre az ilyen durván szótt hálót? Hiszen még az esetben is, ha Bánffy-kormányt az önálló vámterület legőszintébb barátjának ismernők, egyszerű miniszteri kijelentésre nem építhetnék, mert egy kormány sem örökéletű, s a következő kormányt az előző kormány kijelentései nem kötelezik; de éppen a Bánffy-kormányval szemben van a legnagyobb óvatosságra kötelezve az ellenzék, mert afelől senki kétségben nem lehet, hogy ez a kormány minden eszközt fel fog használni a külön vámterület felállításának a megakadályozására.

Eltételezve a pénzügyminiszternek a pénzügyi bizottságban mondott beszédétől, a melyben az önálló vámterületet a legnagyobb veszedelemnek állította, nem lehetünk Bánffy nyilatkozatának őszinteségében már azért sem, mert ha ő újévtől kezdve csakugyan az önálló vámterület bázisára helyezkednék, ugyan mi gátolhatná abban, hogy ennek kimondását a törvénybe is felvéteni engedje?

Arról tehát szó sem lehet, hogy a közjogi ellenzék akár hamis hírek terjesztésével, akár fenyegetésekkel, akár pedig elröppenő miniszteri szép szavakkal a legkeményebb harc felvételétől eltántorítani lehetne.

nekült minden más művészet is, lassanként elfajul. A századok multával, a melyek a nagy népet megbomlasztották, a tánc eltűnik, hogy egyidejűleg szülessék újra a művészettel, teljes költészetével, rythmikus mozdulataival és lépéseivel, a Mediciek fényes korszakában. Akkoriban egész Itália énekelt és táncolt. Veneziá az ünnepek városa volt, a virágzó, boldog város.

A mint Franciaország egy kicsit felépült rettenetes politikai kríziséből, a művészetek visszakérültek az őket megillető helyre és a tánc is megjelenik királyainak fényes, ragyogó palotáiban. Táncosok és táncosnők a pávatáncot járnak a királyok, hercegek nagy urak előtt. Ünnepi díszöltönek és nagy köpenyeiket vetik vállaikra.

XIII. Lajos idejében a pávatánc a kiválóbb hölgyek kedvenc táncává lesz. Lassu, kétlépéses ütemben lejtik és van valami buskomor jellege, akárcsak a komoly ösöknök, a kik a régi képekből tekintettek le unokáikra.

XIV. Lajos, római harcosnak öltözve, maga is megjelenik a színen. A táncnak így bizonyos fenséget kölcsönöz.

A tánc igazi költészete XV. és XVI. Lajos korában virágzik. A finomított elegancia légkörében a tánc nő, fejlődik, mint az élővirág, a melyre a tavasz üde, csillogó napja ragyog le. A gavotte és menuet virágzó kora ez, melyet Watteau örökít meg utolérhetetlen tökélyű pastelljein.

Minden bája és kedvessége dacára is a

Itt nem használ már semmi kibuvó; a helyzetnek más megoldása nem képzelhető, mint kimondani a törvényben, hogy a vám- és bankszövetség megújítás nélkül lejárván, Magyarország külön vámterületet és önálló nemzeti bankot állít fel s ennek előkészítésére kötelezőleg utasítja a kormányt. Ennek törvényes biztosítása mellett aztán az átmeneti időszakra megsza-vazzuk a statuskvó fentartását.

Ha ezt a megoldási módot a kormány elveti s a törvénytelen rendelet útjára lép, akkor olyan háborút idéz fel a fejére, a mely nemcsak őt magát söpörné el a hatalom polcáról, hanem pártját is oldott kéve gyanánt szórná szét a világ minden tájára.

Tessék hát választani!

H i r e k.

Pécs, 1897. december hó 16.

Flinta bátyánk levele a szerkesztőhöz.

Kelt levelem Pesten, fojó évben.

Tisztót szerkesztő úr!

Az kotsibul, a miről tegnapelőtt irtam levelet. föl is möntem a képviselő úrhol.

A zelő szobában igön sok kalap mög kabát vót fölakasztva. Mondok: Pestön e lösz a divat, hát közibük nyomtam a zenyimet is.

Osztán benyitok egy ajtón egy igön szép szobába.

Az szobában már este vót, mivel igön sok gyertya égött. A szoba közepin egy nagy fehér terítés asztal körü sok fekete urak és dámák ültek.

Nizök egy darabig a zajtóban, mivel úgy ösmeretlenül nem akartam közibük szömtelenködni — maj tsak möglát az Galagonya és elővezet.

Hát ugy is vót.

A mint megpészlantott, mingyán fölugrott és szalatt felém.

— Hozta Isten — mongya nagy lelkesedéssel — tsakhogy elgyütt. Éppen magáru beszétem a zuraknak.

Mondok:

tánc, a régi régime alatt olyan volt, mint az egész társadalom. Nem volt természetes, nem volt fesztelen. Inkább mesterséges volt, művészi tökélyű, de nem volt kedvtelés, mulatság. A táncmesterek uralkodnak a szalonokban és egyöntetűvé tesznek minden mozdulatot.

Csak a császárság dicsőséges felragyogása után, a mikor az új társadalom született meg, fejlődött a tánc is oda, hogy páratlanul bájos, kellemes lett. A Chaussée d'Antin termeiben a keringőt hullámzó, csuszó lépésekkel táncolják, a cotillon pedig szédit, mint a vihar, a mely végigsöpör a virágok és növények közt.

Az operai bálók fénye vakító. A teremben óriási a tolongás, mert mindenki látni akarja a »quadrille« királyát, a mint rengeteg zenekarát vezényli, a melynek hangjaiba az őrzöngő tömeg örömköltésai és frenetikus tapsai vegyülnek.

Táncoltak a második császárság idejében is. Az udvari bálók még mindig fényesek voltak, a népies mulatságok azonban lassankint megszűntek, a termék ajtai egymásután bezárultak . . .

A tánc története egyttal a civilizáció és az erkölcsök története is. Tartósabb, mint az emléksobrok köve, bár könnyű és lenge. Tulélte a népeket, szokásokat, vallásokat és a jövő századokban is ez fogja egyesíteni a jobb elemeket és fokmérője lesz udvariasságunknak és műveltségünknek.

— Pedig fő se akartam gyünni.

Aszongya:

— Talán nem kapta mög az telegráfot, a mit küntem?

— Persze nem, mivel nem vótam otthun.

Avval bemutatott az társulatnak. Osztán monta: üjkek le és ögyek az tsemegékből, mivel az többi mán elfogyott.

Egy úr hejet is tsinált neköm, de előbb földöntött egy butélia piros bort a zabroszra.

No mondok magamba — furcsa szokás, de uri szokás, maj mögfigyelöm őket, hogy méltányosan tuggyak viselkönni.

Osztán, hogy leütem, nehogy észre vögyék, hogy nem vótam ij úri társulatban, hamarosan földöntöttem egy tsésze fekete kávé.

Széjjel niztem, hogy tetszött é a zuri viselködés, de tsak aszonták: — Hogy nem baj.

Gondutam: ezt most a zecer nem tsinátam öleg ügyesen.

Hogy akkor körüniztem, hát megpészlantottam, hogy egy igön szép kisasszony ül mellettem.

Egy nagy hervadt falevél vót a kezibe, és aszt hajtogatta maga felé.

Körü niztem, talán legyen is létöznek, de biz egyet se láttam

Mondok az kisasszonynak:

— Ne fáradozzék lelkem, mán elröpütek!

Aszongya:

— Nem az legyeket kergetöm, hanem melegöm van.

Mondok:

— Ijen pillangós ruhában, hisz maj mindöne kilátszik.

Aszongya:

— Pedig nem hazudik.

Felelöm:

— Hátszen nem is mondom én!

Osztán mikor láttam, hogy elfáradt az keze, mondtam:

— Aggya ide az szélczapót, maj tsinálom én.

És ekeztem legyezni.

Etzeresak aszongya kicsit mosolyogva:

— Most az óromon vót!

Mondok:

— Hát mán visszagyütték!

És észre is vöttem a szömtelent, a mint ott szálldosott az gyémántos függője körül.

Odacsaptam az falevéllal, de biz nem szát el, hanem az kisasszony arcára röpüt.

Kajátok:

Az argyéusát a szömtelen állattyának, hát mindig itt lebzsel!

És fökaptam a zasztulru egy butéliát és agyontsaptam.

Mejekhez hasonló lyókat kívánva

maradok tisztelője

Flinta bátyánk

legsötétebb zafrikai utazó.

Napirend 1897. december 17-én.

Naptár: péntek, december 17. — Róm. kath.: Lázár. — Prot.: Lázár. — Görög-kel. (dec. 5.) Szabbasz. — Zsidó: Kislev 22. — Nap két 7 óra 29 perckor; nyugszik 3 óra 52 perckor. — Hold két éjfélkor; nyugszik 11 óra 28 perckor delelött. Hold utolsó negyede reggel 5 óra 22 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz, enyhe idő, éjjeli fagy várható.

Színház: »Ember tragédiája.«

— (**A népkönyha megnyitása.**)

Ma délelött 11 órakor nyitották meg a pécsi jótékony nőegylet népkönyháját a Mathessa házban. A megnyitás rendkívüli érdeklődés mellett folyt le; ott láttuk a pécsi jó szivek elköltéségeit, köztük *Krasznay Mihály* et, *Cseh Mariannát*, *Declev a Vilmosnét*, dr. *Friedl Károlynét*, *Löffler Vincénét*, *Ferency Ist-* **ánnét és az alelnöknő helyetteseként Magyarly**

Gyulánét. A mai első ebéden 180 szegény vett részt; ez a szám azonban hamarosan meg fog kétszereződni s előrelátólag 380—400 szegény fogja a népkonyha humánus intézményét igénybevenni s ugyanennyi ajakról száll naponként a hálaadás és a jótékony nőegylet humánus vezetőségére áldástkérő ima ahhoz, a ki felruhazza a mezők liliomát!

— **(Áthelyezés.)** *Frankfurt* Ernő, mohácsi kir. járásbírósi aljegyző, a bajai kir. járásbíróshoz helyeztetett át.

— **(Névmagyarosítás.)** *Tauszig* Zsigmond, pécsi lakos, úgy a maga, valamint kiskoru Andor, Teréz és Sándor gyermekei vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel Telekire magyarosította. *Tauszig* Zsigmond, mint legtekintélyesebb borkereskedőink egyike, követendő példát adott a pécsi kereskedővilágnak s hiszszük, hogy idegen nevű kereskedőink tömegesen fogják követni *Teleki* Zsigmondot a névmagyarosítás hazafias útján!

— **(Anyakönyvvezetői kinevezések.)** A belügyminiszter Somogy vármegyében a böhönyi anyakönyvi kerületbe *Kelemen* Istvánt anyakönyvvezetővé, a nagy-bajomiba pedig *Fischer* Lajost anyakönyvvezető-helyettesé nevezte ki és a böhönyi anyakönyvvezetőt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Az első bál meghívó.)** A farsang első hírnöke mi is lehetne más, mint a jogászbáli meghívó? Minden mulatságnál a legelső és mondhatni legsikerültebb és legfényesebb is a jogászoké. Őszi estélyükön mutatkoznak be a rövid ruhából már kinőtt leányok, a jogász-estély az, melyről már régóta ábrándozik, melyre olyan vágyva vágyik a tánc terem bűvös varázsát, a pazar világításban tündöklő, virágos, selymes toilettok, frakkok és fényes gombu atillák szemkápráztató egyvelegét csak ábrándjai és álmai után ismerő rövid ruhás leányka, mert a mint eljut oda, a mint a valóságban részese, szemlélője lehet ezeknek: nagy leány lesz belőle, a ki sikkesen fogja fel egészen hosszú alju ruháját, mikor végigsétál a korzón, sétatéren, a kinek nem mézeskalács, cukor jut az ismerősöktől meglepetésül név-, vagy születésnapjukra, hanem virágcsokor, éjjeli zene az — udvarlók-tól. Ezek a nagy leányokká vált, az élet örömeit élvezni, megismerni vágyó szép leányok lesznek vendégei a jogászbálnak és azok a rózsás arcú, ragyogó menyecskék, a kik most is örömmel gondolnak vissza az ő első báljukra, a hol talán megismerték, megértették egymást azzal, a kinek karján most belépnek a pazarul díszített bálterembe. Nem akarunk jóslatokat mondani a jogászbálnak, legjobban fogalmat alkothat arról magának mindenki, ha elolvassa a meghívót, melyet egész terjedelmében itt közlünk: Meghívó. A Pécsi Püsp. Jogakadémia Polgársága 1898. évi január hó 8-án, szombaton a »Nemzeti Casino« termében a »Pécsi Jogász-Segélyző-Egylet« javára zártkörű jogászbált rendez. Személy-jegy 3 frt, család-jegy 3 személyre 7 frt, több személyre 10 frt. Jegyek válthatók a bál irodájában (Arany hajó szálloda I. emelet) d. e. 9—12, d. u. 3—5-ig és este a pénztárnál. Felülfizetéseket a jótékony cél érdekében köszönettel veszünk és hirtalpig nyugtázzunk. Jegyváltás-

kor a meghívó előmutatandó. Kezdeté 9 órakor. Védnökség: komlóskeresztesi báró *Fejérváry* Imréné született szilasi és pilisi *Szilassy* Laura urnő, a bál védasszonya, komlóskeresztesi dr. *Fejérváry* Imre báró *Baranyamegye* és Pécs szab. kir. város főispánja, Méltóságos *Blaskovits* István kir. ítélőtáblai elnök, Nagyságos és főtisztelendő dr. *Szeredy* József apátkanonok, jogakadémiai igazgató, Nagyságos monostori *Erreth* János ügyvédi kamarai elnök, Nagyságos *Majorossy* Imre Pécs szab. kir. város polgármestere, Nagyságos *Trixler* Károly *Baranyamegye* alispánja, védnökök. Rendezőbizottság: Ifj. *Nagy* Jenő elnök. *Kaufman* Mátyás alelnök. *Rihmer* Aladár alelnök. Német *Károly* pénztáros. *Elischer* Tihámér ellenőr. *Fonyó* István cigányvajda. *Nagy* Pál titkár. *Bauss* Olivér, *Bolgár* Béla, *Brigánt* József, *Buzagits* István, *Csizmadia* Géza, *Culmann* József, *Declava* Dénes, *Dunszt* Károly, *Dvorszky* József, *Égi* Kálmán, *Fajth* Gáspár, *Fein* Jenő, *Felsenburg* Emil, *Gadó* István, *Grün* Sándor, *Hainess* Elemér, *Hinka* Miklós, *Kayser* Elek, *Kereke* György, *Kinneth* Viktor, *Kocsák* Béla, *Kovács* Károly, *Németh* László, *Neuhaus* Hugó. *Nicsovics* Sándor, *Nikolits* Spászó, *Pilch* Ernő, *Prinz* József, *Radnai* Emil, *Réder* Károly, *Strauser* Jenő, *Szilassy* Károly, *Szombathelyi* Béla, *Szuly* Aladár, *Szűts* Jenő, *Szűts* Zoltán, *Tichy* Ferenc, *Tiborc* Agost, *Töreky* Iván, *Verneda* Emil.

— **(Uj főudvarmester.)** Gróf *Wolkenstein-Trostburg* Oswald, Frigyes főherceg udvarmestere, ki a baranyai királyi vadászatok alkalmával élénk részt vett a német császár itteni fogadtatásában, saját kérelmére felmentett ez állásától s helyébe dbrzi báró *Kotz* Vencel altábornagy neveztetett ki a főherceg udvarmesterévé.

— **(Köd előtttem, köd utánam.)** A már napok óta tartó nedves, influenzás idő ma valóságos ködtengert hozott reánk. Sűrű, szinte szürke köd borongott egész nap a város felett, melybe elvesztek nemcsak a templomok tornyai, de magasabb épületeink is s bizonybizony elmondhatta az ember, hogy »köd előtttem, köd utánam.« S ha még hideg volna ez a köd; ha látnánk zuzmarákat a fák kopasz ágain és jégcsapokat a házak pillérein. De nem; nedves, borongós az idő és a köd megüli az aszfaltot s szinte pocsékká teszi annak tisztaságát. Akárcsak mintha nem is szép Magyarországon, de valahol a ködös Britanniában volnánk! S aktuális a poétának dala, az a sokat utált, de ilyen alkalmakra soha el nem avuló verssor: »Jer Ossián, ködös, homályos énekeddel!« Mert hát a ködhöz ködös, homályos ének való. (A milyen ködös, homályos ének időjárásban utazó munkatársunknak ez az éneke, mit csak az enyhít, hogy nem — versben írta meg!)

— **(A közvágóhid ügye.)** A közvágóhid felépítéséhez és az állatvásártér berendezéséhez szükséges, a székesegyház tulajdonát képező ugynevezett *Batthyány* rét kisajátítási ügyének érdemleges tárgyalását a f. hó 27-én tartandó városi rendes közgyűlés fogja tárgyalni.

— **(A felső kereskedelmi iskola)** növendékei — mint értesülünk — 1898. évi február havában táncal egybekötött estélyt rendeznek, melyre előkelő közreműködőket fognak felkérni. — A mulatság elnökévé ifj.

dr. *Angyal* Pál tanárukat kérték fel a kereskedelmisták s valószínűnek tartjuk, hogy az ő vezetése alatt a legszebb eredményt fogják elérni.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. ítélőtábla kerületében hat, 500 frt évi segélydíjjal javadalmazott joggyakornoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények 15 nap alatt adandók be *Blaskovits* István, kir. táblai elnökhöz.

— **(Temetés.)** Ma délután 3 órakor temették el *Sey* László, kir. tanácsos, nyugalmazott megyei árvászéki elnök, tegnapelőtt elhunyt nejét, *Horváth* Antóniát. A temetésen impozans részvét nyilatkozott meg s ott láttuk a megyei és városi tisztviselői kar képviselőit, valamint a nagyszámu gyászoló rokonság közt *Aidinger* János orsz. képviselőt, *Kirchner* Hermann honvédelezredest és *Fesztl* Rajmár honvédszázadost is.

— **(Ruhából papiros.)** Az közismeretes dolog, hogy a papirost rongyokból készítik, hanem az már csak ritkán esik meg, hogy a gondosan becsomagolt, viselésre készített, új ruha helyett a csomag felbontója hasznavehetetlen papiros csomókat találjon a felbontáskor. Pedig egy helybeli szabó cég megrendelője így járt s első dolga volt, hogy sürgönyözzön a pécsi bírósághoz, hogy az általa lefizetett 30 frt utánvételi összeg kifizetését addig ne engedje meg, míg ki nem derül, hogy mint került a Pécsen ruhával telten feladott csomagba *Kamenskoig*, (Pozsega m.) — papiros.

— **(A szép lovak.)** Szegény embernek, ha szép lova van: nem igaz uton szerzte. Amint legalább nem így jutott egy pár szép, 300 frtokat érő lóhoz *Kovács* Mihály, ligeti lakos. A sásdi csendőrőrs egyik nyomozó őrnagyata alkalmával jött erre rá s mikor kérdőre vonta ezért *Kovácsot*, az a lóleveleket nem tudta előmutatni s csakhamar bevallotta, hogy a lovakat *Kovács* Márton döbröközi lakos, ki már kétévi börtönt is ült és *Sztojko* Imre, göllei kóborcigány, a ki szintén ült már negyedfélévi börtönt, cserélték el az ő rossz gebéiért egy kis ráfizetés mellett. A szép lovakat a nevezettek lopták, még pedig a következőkép: *Kovács* Márton a somogy-szilli vásáron találkozott régi ismerősével, *Sztojko* Imrével s együtt elindultak lovat lopni alsó *Baranyába*. Beremenden *Szokolnik* Józsa istállójából ki is vezettek két szép lovat s felkantározván őket, elvagtattak velük. Villányon egy szegény ember udvarán kocsit látva, abba belefogták a lovakat s úgy kocsikáztak tovább a hegyhátai járásba, a hol Ligeten *Kovács* Mihálylyal elcserélték a lovakat. A csendőrség a két lóköltő után megindítván a nyomozást, el is fogta őket s most a sásdi járásbíróshoz fogházában ülnek.

— **(Ki a legény a csárdában?)** Ez volt a jelszó Budafán az ottani korcsmában egy nemrég rögtönzött mulatság alkalmával. A mulatságot öt jövőrü legény rögtönözte, a kik nem jó szemmel nézték, hogy *Pap* Péter is ott van a korcsmában s egy pohár bor mellett ülve, végigélvezi az ő mulatságukat. Fogták hát magukat, először csak ki akarták nézni a korcsmából, de mikor látták, hogy ennek nincs eredménye, belekötöttek. Először szóval bántalmazták, majd botra kaptak és mind az ötten rátámadtak *Pap* Péterre s amúgy alapo-

san helybenhagyták. A korcsmai verekedésnek csak akkor lett vége, mikor a legényt kiszabadították a kezeik közül s a hős öt férfiú visszatült az asztalok mellé s tovább mulatott, abban a büszke tudatban, hogy megmutatták, ki a legény a csárdában?!

— **(Alkalom szüli a tolvajt.)**

Takács József, tengődi lakos magtárából még az ősszel elveszett egy mérő buza. A tolvaj, a kit akkor nem tudtak kinyomozni, ezen a sikeren vérszemet kapott és a napokban megint meglátogatta a magtárt s most meg kétszer annyi búzát ellopott. Most azonban a káros feljelentette az esetet a csendőrségnél s ott csakhamar nyomára jöttek a tolvajnak Lusocki János személyében, a ki be is ismerte, hogy mindkét ízben ő lopta meg Takács magtárát. Azt is előadta, hogy a búzát tőle mindkét alkalommal egy ismerős szatócs vette meg. Ez azonban tagadja, hogy ő orgazdája lett volna a tolvajnak s így egyelőre csak Lusocki ellen folytatják a vizsgálatot.

— **(Csavargó leányok.)** Az éjjel a rendőrök a város különböző utcáin öt leányt tartóztattak le, kik minden állandó hely és foglalkozás nélkül csavarogtak a városban. A jó utról letért, a becsületes munkától irtózó s csak a könnyelmű életet szerető teremtések ezek, kik elhagyva a szülői házat, a bizonytalan sehonnai életre adták magukat. Közülök négyet meg is viselt a csavargó élet annyira, hogy ma reggel a kórházba kellett őket importálni. Az ötödiknek illetőségi helyére toloncolását rendelte el ma a rendőrkapitány, kinek sorsában osztozik majd a többi négy is, ha a kórházból kikerül.

— **(Egy vasut jövedelme.)** A Dunagőzhajós Társaság tulajdonát képező mohács-pécsi vasut ez évben 12.075 frtnyi bevételi többlettel dolgozott, mint mult évben. Úgyanis a mult év tizenegy hónapjában 652.512 frt volt a bevétel, míg az idei hasonló időszakban 664.587 frtnyi bevétel: ért el a vasuti forgalom.

— **(Fekete tél.)** Kétségbeeséssel konstatalhatják ezt a szomorú tényt az igazi, a fehér, a fagyos tél barátai. Mert december közepén télben volnánk már, hisz más boldogabb időkben ilyenkor régen kinrekedtek a vonatok a hófergetegben, repült a csilingelő szán és a fényes korcsolya. . . Most? Még enyhébb az idő, mint novemberben, havat csak a levegőben láttunk vagy kétszer s a korcsolyázás hívei türelmetlenül lesik a hőmérő higanyát: mikor száll lejjebb? És már féltő, hogy fekete lesz a karácsony is, akkor pedig fehér lesz a — husvét! A legnagyobb hideg még eddig a mult hó elején volt. Fagy volt ugyan novemberben, de csak mindig éjjel és akkor is gyenge. Az időjárás különben borús és szokatlan száraz volt, csekély széláramlással. Uralgó szélirány a keleti volt.

— **(Náthán panasza.)** Müller Náthán, az ószeresek közé tartozik, de bizonyára a legszerencsétlenebb közöttük. Alig van hónap, hogy meg ne lopják s ma is, amint a buzatéren árulta portékáit, négy pár cipőt elloptak tőle. Egy párt felismertek valakinél s vitte a rendőrségre, a hol most megindították panasza folytán a vizsgálatot a tolvaj ellen.

— **(Tettenért tolvajok.)** Gyönkön Krausz M. B. ottani kereskedő udvarára egyik

éjjel behatoltak Borda József és Pintér József s az udvarról egy-egy zsák búzát el akartak emelni. Már vitték is a zsákmányt kifelé, mikor éppen odaért az éjjeli őr és elebök állt. A tettenért tolvajok erre ledobták a zsákokat, el azonban még se menekülhettek, mert az őr nyakon fogta őket és bekísérte a község házára. Természetesen, a lopást hiába is tagadták volna; úgy hát töredelmesen bevallottak mindent s most várják, hogy mikor vonja kérdőre őket a bíróság a nem sikerült lopás miatt?

— **(A kiállítási bizottságok föloszlatása.)** Most, hogy az ezredéves kiállítás érmeit és okleveleit is nemsokára ki fogják osztani, véget ér a millenárius nagy napok utolsó epilógja. Ezután már csak egy következik: a kiállítás bizottságainak föloszlatása. Erre vonatkozólag a kereskedelmi miniszter a napokban az alábbi leiratot küldte az ezredéves kiállítás pécsi kerületi bizottságának: »Az ezredéves országos kiállításban résztvett kiállítóknak az összbíró bizottság, illetőleg az egyes bíráló bizottság által megítélt kiállítási érmeik és oklevelek elkészülvén, azokat szíves kiosztás végett már előzőleg a kerületi bizottságokhoz leküldöttem, úgy, hogy a kiállítási érmeiknek és okleveleknek ezen kiosztásával befejezt nyer a kiállításnak ezen függőben maradt ügye is. Midőn a kiállítási munkálatok teljes befejeztével a kerületi és helyi bizottságok működését is befejeztnek nyilvánítom, egyuttal őszinte köszönetemet fejezem ki, úgy a kerületi, mint a helyi bizottságoknak azon hazafias és buzgó közreműködésért, a melylyel engem a kiállítás rendezése körül annyi odaadással támogatni szívesek voltak. A miniszter helyett: Vörös, államtitkár.«

— **(Központi temető.)** A tervbe vett központi temető céljaira a keleti kőhidődűlőben fekvő 33 kat. hold területű földnek kisajátítását a legközelebbi közgyűlés — mely f. hó 27-én lesz — fogja tárgyalni.

— **(Herceg a rendőrségnél.)** Ma reggel tilos koldulásra fogott egy rendőr a Márton-utcában egy ötvenéves, szánalmas kinézésű, elzüllött alakot. Bekísérte az ügyeletes rendőrbiztos elé a városházára, aki előtt a letartóztatott ember arra a kérdésre, hogy mi a neve, így felelt:

— Dupla herceg.

A rendőrbiztos arca kérdőjelle változott.

— Már úgy értem, hogy Hercegnek hívnak, de az is vagyok.

Írás azonban nem volt a dupla hercegnél semmi s nemcsak azt nem tudta igazolni, hogy herceg, de még azt sem, hogy Hercegnek hívják. Csak annyit lehetett belőle kivenni, hogy Eszékről jött Pécsre s itt tartózkodik két nap óta minden állandó lakás és kereset nélkül. Ugy látszik, a sok szeszes ital megzavarta a fejét s vannak órái, mikor nagyzási hóbortba esik s azt hiszi magáról, hogy herceg. S a herceget most a rendőrségnél tartják, míg kilétét és illetőségi helyét megállapítják s akkor haza fogják toloncolni.

— **(Öngyilkosági kísérlet.)** Ma délután félkét órakor a Zrinyi-utca 9. szám alatti ház lakóit egy revolverlövés riasztotta fel. A lövés abból a szobából hangzott, a hol egy varrónő lakott s mikor besiettek ott találták egyik varróleányát átlőtt mellel. Azonnal orvo-

sért siettek és dr. Paunz orvoski is vette a leány melléből a golyót és sebeit bekötözte. A rendőrség részéről Ludvigh Ferenc dr. tiszti orvos és Trixler Aladár ügyeletes rendőrbiztos, a helyszínére menvén, az öngyilkosjelöltet kihallgatták, a ki azonban tette okát nem mondta meg. Állapot különben nem veszélyes az öngyilkosjelölt leánynak, a kit ott-hon ápolnak.

— **(Érettségi és osztályvizsgálatok)** a felső kereskedelmi iskolában. — Az írásbeli érettségi vizsga f. hó 10-től 16-ig tartott, a szóbeli pedig f. hó 20-án lesz. Az osztályvizsgák írásbelije 16 és 17-én, szóbelije pedig 24-én lesz. A szóbeli érettségi vizsgára a központból Kirchner Béla címz. felsőkeres. isk. igazgató fog kiküldöttként lejönni.

— **(Majmok mint bányászok.)** Egy transvaali bányatulajdonos bányájában majmokkal dolgoztat. Ezekről a furcsa bányászokról a következőket írja: »Bányáimban huszonnégy majom is dolgozik, kik hét felnőtt erős embernek a munkáját végzik. Nagyon sokszor végeznek oly munkát, melyre az emberek hiába alkalmaznám. Összehordják az emberek által elejtett s ott hagyott apró ércdarabokat s kicsi halmokba rakják, melyeket aztán lapáttal kocsikba rakni már csak csekélység. Saját tetszésükre hagyom, hogy és mint akarnak dolgozni; de soha tétlenül nem találok, mert ha már idekint nincs mit végezniök, akkor bemennek a bányába s ott segítkeznek a munkásoknak. Szépen megférnek egymással, sohse veszekszenek, — különben egészen rendszeresen végzik a munkát, ép-ugy mint embereim. Különösen érdekes azonban látni és megfigyelni munkájuk közben, mily pontosan és gondosan, mily körültekintően végeznek el mindent. Belátogatnak a bányába, kísérik a kocsikat, az ugynevezett kutyákat s ha csak egy darabka érc esik le róluk, azt mindjárt felemelik s a kocsiba visszarakják. Mondhatom egy szóval, hogy számtalan van munkásaim közt, ki bizvást tanulhatna tőlük.

— **(Mikor lesz igazi hüzelem a létért?)** Jóleső megnyugvással olvashatja a jövőd nemzedékekért aggódó emberiség, hogy mennyi még ezen a földön az olyan hely, ahol unokáink s dédunokáink is helyet és táplálékot találnak. Az angol földrajzi társaság tagja, Ravenstein, tudományos kutatások alapján azt állítja, hogy földünk kerektségén 28.000.000 négyszög mérföld a termékeny talaj, tizennégymillió négyszögmérföld az olyan, amely pusztaság s végül egy millió négyszögmérföld a sivatag. Ha a termékeny föld négyszögmérföldjére 207 embert, a pusztaságra tizet, a sivatagra pedig egyet számítunk, mint legsűrűbb lakosságot, melyet anyaföldünk táplálni képes, akkor az eltartási maximum 6000 millió embernél állana be. Számítása szerint ez az állapot 2072-ben áll be. Dédunokáinknak tehát több gondjuk lesz a megélhetés miatt, mint nekünk.

— **(Párbaj méreggel.)** A mexikói francia kolónia két előkelő ifju tagja a párbaj külső formáinak némi betartásával szokatlan, visszatartó módon »vívott meg« a szeretett hölgy kezéért. Delagrave egy fiatal szegényéért versengett honfitársával, Rivierrel, akit féltékenysége annyira megfosztott önuralmától, hogy Delagravet a francia kaszinónak egy nyilvános estélyen felpofozta. Az ügyet barátok

avatott kezeire bízták. A megbizottak másnap a feleket egy Mexikó közelében levő erdőbe vitték ki, ahol a mexikói arany ifjuság becsületét törrel és pisztolylyal szokta reparálni. Itt tudták meg a párbajra készülő felek, hogy szekundánsaik az ügy súlyos természetére való tekintetből a vitőrrel vagy pisztolylyal való elintézést nem tartották elégségesnek s így fegyvernemül a »mérget« állapították meg. Roquet dr., az egyik szekundáns, kis szelencét vett elő, melyben négy egyenlő nagyságu fekete pilula volt. A négy pilula közül az egyik — úgy mond a lovagias férfiú — elegendő adag arzenikumot tartalmaz arra, hogy rögtön halált idézzon elő. Sorshuzás utján állapították meg, kit illet az elsőség. A sors Delagravera esett, aki hidegvérrel nyult a dobozba, kivett egy pilulát s lenyelte. A lovagias társaság lázas figyelemmel leste az arcát. Egy izma sem rándult meg. A perc letelt, — most Riviéren van a sor. Ő is hirtelen mozdulattal esett tul a procedurán, — ez sem volt mérges pilula. »Ujra önön van a sor«, — szolt most Roquet Delagrave-hoz — »de most az urak egyidejüleg kell, hogy a pilulákat beveggyék.« Delagrave egy percig kutató tekintettel nézte a két fekete pilulát, amelyek egyike ártatlan, a másik halált hozó. Majd kivette az egyiket, Riviére a másik pilulát s a vezető segéd jeladására egyidejüleg lenyelték. Pár perces várákosásban telt el, — ekkor Riviéren a mérgezés tünetei mutatkoztak s csakhamar holtan feküdt a gyepen. A segédek felvették a jegyzőkönyvet az ügy lovagias befejezéséről, s távoztak. A fiatal hölgy ilyen előzmények után undorral fordult el Delagravetól, aki harmadnapra föbelötte magát.

— (Szakácsnék és szobaleányok szövetkezete.) Az ujabban lábrakapott szövetkezeti düh egyik jelensége az a furcsa szövetkezet, mely Madridban alakult. A sza-

kácsnék és szobaleányok szövetkezete ez. A madridi cselédség nem kívánja a bérek emelését, csak azt, hogy a most szokásos s nekik biztosított bért tényleg meg is kapják. Tele vannak panaszszal, hogy nemcsak azt meg nem kapják, de az előkelő világ még kölcsön is kér tőlük. Ilykép a madridi cselédség rá van utalva, hogy letérjen a becsület útjáról, mert hogy fontosabb szükségleteit fedezhesse, a kereskedésekben, mészárosoknál, pékeknél, stb. a hol gazdája vásárolni szokott, rendes havi bevételeket biztosít magának. Igen természetes, hogy az üzletemberek aztán az uraságra hárítják vissza ilyenmü kiadásait. Ez az eljárás tisztességtelen volta azonban végre is nyomasztóvá vált a madridi cselédségre s azért alapították az említett szövetkezetet, a mely hetenkint megjelenő »La Criada« (a szolgáló) címü lapjában minden három hónapban nyilvánosságra hozza ama háziasszonyok nevét, kik cselédjüket nem fizetik, vagy éppen »megpumpolják.«

Avult pénzeket érmekeket, régi tallérokat és ezüst huszasokat, mint mindennemü régiséget készpénz mellett a legmagasabb árban avagy cserében, más tárgyak ellen vált be SCHÖNWALD IMRE ékszerész Pécsen Király-utca (Hattyu-épület.)

Művészet, irodalom.

○ Aranyember. Jókainak e legnépszerűbb szinpadai alkotása ezelőtt két héttel került színre nálunk. Nem csoda hát, ha tegnap este üres ház előtt ment s nem csoda annál inkább, mert a tavalyi szezonban is többször

adták és pedig sok tekintetben jobb szereposztással, mint az idén. A régi szereplők, Csiky, Angyal Ilka, Kovács Mariska, Benkő Jolán és Bognár voltak; az ujak közül Delli halványan játszotta Kadischa örnagyot, Bihari meg igen jókedvü Krisztyán Tódor volt s csak az ötödik képben találta el a cinikus alaphangot; Borbély Brazovics Athanása sem érte el elődeinek alakítását. Hanem azért a kis közönség egypárszor egészen vörösre tapolta a tenyereit, hogy meghallják odafenn a szinpadon is és a felvonások után a függöny elé jöjjenek a főbb szereplők. (→)

○ A „Zenélő Magyarország“ zenemü folyóirat ép most megjelent, —december 15-diki, XXIV. füzete gazdag és valóban értékes tartalommal jelent meg. Hozza e füzet I. Zsádányi Ármánd »Most jöttem meg Párisból.« II. Horváth László »Tíz krajcáros, husz krajcáros pirosító« 2 ritka szép magyar dalt. III. Greizinger Iván »Miért?« (Warum) poetikus szép salondarabját. IV. Förster R. »Mandolin szerenád« kedves vig dalát s végül V. Elorduy E. »Azyade« bájos chanson sziental salondarabját. E füzettel a »Zenélő Magyarország« 1897. évi, IV. évfolyamát zárta be. Érdekes tudni, hogy e valóban érdemes zenemü folyóirat 4 frt csekély előfizetési áráért 242 zeneoldal tartalmán mily sok és egytől-egyig értékes zenemü ujdonságot produkált, a mikor az 1897 év folyamán 32 magyar nótát, 9 müdalt, 6 kuplét, 4 opera és operette részletet, 3 indulót, 3 keringőt, 1 nagy potpourrit, 9 polkát, 4 csárdást, 1 francia négyest, 6 he-

— Eszébe sem jutott neki — kiáltott föl Molly. Ez a Léna müve.

— Csöndesebben beszéljen gyermekem, mert meghallja valaki, kérte a házvezetőnő.

— Bánom is én — felelte durcásan Molly. Ki nem állhatom őt, ezt tudja maga Léna is. Mikor Duncan jelen van, akkor olyan hozzám, mint a csurgatott méz és édeskedves kicsikéjének nevez, ha Duncan nincs jelen, nem is vesz észre. Ezért gyűlölöm is, kimondom nyíltan.

Molly összeszorította a kis kezecskéjét és szinte vadul mondta ki az utóbbi szavakat.

— Molly — mondta szigoruan mrs. Martin — nem szabad ily keményen beszélni valakiról. Sokszor hallottam már, hogy mr. Stanton magát nagyon szereti s utóvégre is meg kell gondolnia, hogy Léna az ő leánya s bátyjának pedig nemsokára a felesége lesz. Hozzá kell szoknia, hogy más hangon beszéljen felőle.

— Sohasem fogom szeretni — kiáltotta Molly dacosan — és azt is tudom, hogy az édes apja, mr. Stanton sem kedveli, sőt ki nem állhatja.

— Molly — kiáltott föl az öreg asszony ijedten, s a munkáját az ölébe ejtette — most már igazán intem, hogy ne szóljon így többé. Ha miss Léna csak egyszer is meghallja, hogy így nyilatkozik felőle, nagyon rossz dolga lesz. Hogy is gondolhat olyasmit, hogy mr. Stanton ne szeretné a saját leányát.

— Számtalanszor tanujelét adta ennek — válaszolt Molly. Ha valaki azt mondta neki, hogy a leánya szépségétől el van ragadtatva, azonnal egy másik, ismeretlen szépségről kezd beszélni, aki tönkretette az ő ifjuságát. Mondott különben még egyebet is, amit én nem tudtam

— Ez legyen az én válaszom kedveském — mondta Duncan még mindig a szívéhez szoritva őt.

E pillanatban nem is vette észre Duncan, hogy mi történt az ő kedves, mezei virágjával.

Néhány pillanatig tartott csak az ölelgetés, de ezalatt is elég ideje maradt Lénának, hogy a Duncan kalapja mellé tűzött mezei virágot letépje, eldobja és rágázoljon. Azt óhajtotta a leány, bárha így téphetné ki a Madge emlékét is Duncan a szívéből, s így gázolhatna a multak emlékein. Tudta, hogy a Madge emlékére viseli Duncan a mezei virágot.

Mikor Duncan lenézett a földre, megsajnálta az eltiport virágot. Ölelő karjai kibontakoztak a leányéból.

Lehajolt és az eltaposott virágot fölemelte a földről, miközben halk sóhajtás tört ki a melléből.

— Nem is tudom kifejezni, hogy mily különös a te izlésed Duncan — jegyezte meg Léna nevetve, ami azonban nagyon kellemetlenül hatott a jegyesére. Az üvegházban a legszebb, a legillatosabb virágok pompáznak és mégis az ilyen közönséges vadvirágokat kedveled. De különben is ez nem virág, hanem kóró. Ne viselj többé ilyent Duncan. Ki nem állhatom ezeket. Dobjad el és én majd sokkal szebb csokrot adok érte, csupa jácint és narcisz virágokból.

Hangjának a szenvedélyessége megdöbentette Duncant. Látta, hogy a leány arca halálsápadt, a szemei pedig vadul villognak.

— Ha te nem szenvedheted a mezei virágokat, bizonyára nem fogok viselni többé olyan csokrot — felelte. De azt sem kívánom, hogy az üvegház virágait megtepded az én kedvemért.

gedü darabot és 25 salondarabot adott, mind a legnevesebb bel- és külföldi zeneszerzőktől s népszerűségével meghódította ma már az ország egész zenekedvelő publikumát, úgy, hogy ma már alig hiányzik egy zongora asztaláról is. A teljes 1897-dik évfolyam, ugyszintén az 1894. 1895. 1896. évfolyamok is pompás diszkötésben, kötetenkint 5 frt 40 krért kaphatók s legszebb karácsonyi és alkalmi ajándék tárgyat képeznek. Az 1898. évi V. évfolyamra pedig már előfizethetni egész évre, 24 füzetre 4 frt, félévre, 12 füzetre 2 frttal a »Zenélő Magyarország« kiadóhivatalában Budapesten, VI. Csengery-utca 62. sz. a., honnan mutatványszámot s a legújabb zeneművek jegyzékét is ingyen és bérmentve bárhova megküldik.

○ **Emberek** címen adja ki *Gallovich* Jenő, hírlapíró, a különféle napilapokban szétosztva megjelent elbeszéléseit. Az elbeszéléskötet ára 2 frt lesz. Az előfizetési pénzek a »Pécsi irodalmi és könyvnyomdai részvénytársaság« címére küldendők. Gyűjtőknek 10 előfizető után egy tiszteletpéldány jár.

Törvényszék.

§ **Tolvaj cseléd.** *Hajdu* Teréz 21 éves leányzó, *Navardy* Nándornál volt cselédként szolgálatban. Ott szolgált már három hónapig, mikor egyszer a gazdája napának pénzeszekrénye kulcsát megtalálván, azzal a szekrényt kinyitotta és 96 krajcárt onnan ellopott. Más-kor meg a Madarász-gözmalmában a gazdája számlájára vásárolt egypár kiló lisztet s azt

saját céljára használta fel. Mikor e tettei kiderültek, a rendőrségre s onnan a múlt hó közepén az ügyészséghez került, honnan tegnap állították a kir. törvényszék elé. Beismert mindent töredelmesen a s bíróság hat hónapi börtönre ítélte, mely büntetéséből vizsgálati fogsága által egy hónapot kitöltöttek vesznek. Az ítélet jogerős lett és a leányzót visszakísérték börtönébe, a hol még öt hónapig fog ülni a gazdája iránt való hűtlensége miatt.

§ **Vándorló eredeti telekjegyzőkönyvek.** A bonyhádi kir. járásbíróstól Morágy község 2500 drbot meghaladó eredeti telekjegyzőkönyveit okt. 18-án, a min. rendelet tilalma ellenére a helyszínére vitték. Az igazságügyi miniszter vizsgálatot rendelt el, minek következtében a telekjegyzőkönyveket hirtelen visszazsállították. Jogászai körökben nagy az érdeklődés az iránt, hogy a szabályt és rendeletet megszegő bíróra nézve minő intézkedésre határozza el magát a miniszter.

§ **A munkások igazságszolgáltatása.** Figyelemreméltó, érdekes rendeletet bocsátott ki az igazságügyminiszter az első folyamodású bíróságok vezetőihez. A rendelet a munkások bajain kíván segíteni és célja: a munkások ügyeinek lehető gyors elintézése. A munkásnép — ugymond rendeletében a miniszter — gyakran azért tartózkodik attól, hogy otthonától távol fekvő vidéken is munkát vállaljon, mert ha a munkaadókkal szemben a közigazgatási hatóság, vagy a bíróság jogsegítségét kell igénybe vennie, ügye a sorrend szerinti ellátás mellett csak hónapok múlva kerül el-

intézés alá s ha ezalatt a munka bevégeztével otthonába távozik, nagy költség és idővesztéssel kell ügyének tárgyalása vagy sürgetése végett több ízben is visszautaznia az illetékes hatóság és bíróság székhelyére. Minthogy fontos közérdek teszi kívánatosá azoknak az okoknak elhárítását, melyek az ország egyes vidékein a fölös számban levő munkásokat a távolabbi vidékeken kínálkozó munkaalkalmak igénybevételétől visszatartják: az igazságügyminiszter felhívta a törvényszékek és járásbírók vezetőit, gondoskodjanak arról, hogy a hatóság területén csak időlegesen tartózkodó munkások ügyei lehető gyorsan, esetleg soron kívül nyerjenek elintéztést. — A rendelet a napokban érkezett le a pécsi törvényszékhez és járásbíróshoz.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december 16-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Mindenek előtt, a tegnapi megállapodáshoz híven, megtartották a záróbeszédeket a munkás-törvényjavaslatot illetőleg *Szily* Pongrác előadó, *Rakovszky* István és *Blaskovich* Ferenc, amelyeknek meghallgatása után a többség általánosságban elfogadta a javaslatot. A részletes tárgyalás bizonyára a jövő évre marad,

E szavakat mondva kisimogatta szépen az eltípor virágokat, de nem tűzte többé a gomblyukába, hanem a tárcájába tette.

Léna tehetetlen dühében az ajkába harapott, hiszen éppen abban a pillanatban bocsájtotta el Duncan a karjából, mikor diadalmasan a virágjára taposott.

Főlemelte a letíport virágot, mely a régi szerelmére emlékeztette, s úgy látszik, ez az érzelem még mindig volt olyan erős, hogy tiltó akadályt képezzen a sziveik között.

HUSZONNYOLCADIK FEJEZET.

Szerencsétlen vagyok, hogy ezeket a szörnyű Bronsonékat is meghívták a Duncan esküvőjére — mondta a kis Molly a szobába bicegve, a hol mrs. Martin a varrósasztalkája mellett dolgozgatott. Ez igazán szörnyű — tette hozzá az alacsony zsámolyra ülve, a kis mankóját pedig a földre tette.

— Ugyan miért — kérdezte mrs. Martin a gyermek izzadt homlokáról elsimitva a hajfürtöket. Azt hittem, hogy ennek nagyon meg fog örülni. Hiszen, ha jól tudom, Skóciában önök a legközelebbi szomszédjai.

— Ugy van — felelte a leányka a homlokát összeráncolva — de én nem szívelhetem őket. *Blanche* és *Myra*, a két öregebb mindig a divatlapok majomcsászárnőire emlékeztetnek, a kik hosszú, uszályos ruhában tetszelegnek önmaguk előtt. *Stanci*, a legkisebb kedves teremtés, de vad és szilaj természetű. Szegény anyám mindig azt mondta róluk, hogy nincsen modoruk.

— De hiszen megint érintkezésbe kell lépniök velük, ha visszatérnek Skóciába, mert a legközelebbi szomszédjaik. Azt hiszem, a bátyja szem előtt tartotta ezt, midőn őket is meghívta menyegzőjére.

Következett a Bánffy-törvény tárgyalása. Pulszky Ágoston előadó ismerteti a függetlenségi párt tagjainak folytonos ellenmondásai közt az önálló rendelkezésről szóló újabb provizoriumról szóló javaslatot. Szerinte ez év végével önrendelkezésünk joga föléled, más kérdés azonban, hogy akarunk-e vele élni? Beszédének végkövetkeztetése, hogy csakis a közös vámterület mellett tarthatjuk fenn pozíciónkat. (Nagy vihar.)

Juszt Gyula: Disznóság!

Rigó Ferenc: Be kell zsindelezetnünk a fejét!

Hentaller Lajos: Hogy mer így beszélni!? Gyalázat!

Pulszky Ágoston az ellenzék folytonos zugása közt igyekszik befejezni beszédét s kijelenti, hogy ne kössük meg a kormány kezét.

Kossuth Ferenc előadja és indokolja a függetlenségi párt határozati javaslatát. A kormány — ugymond — elmulasztja önállóságunk érvényesítését. (Hosszas helyeslés.) Ezután részletesen kifejti, hogy a költség Lukács László pénzügyminiszter és Tisza Kálmán állítása, mintha az önálló vámterület veszedelmünkre lenne. Bulgária, Románia megállhatnak a maguk lábán és a mi minisztereink mégis hirdetik szegyenünket . . .

Juszt Gyula: Szégyen! (Nagy vihar.)

Kossuth Ferenc ezután befejezi beszédét azzal, hogy nemzeti önállóságunknak élt mindenha, miért is ő és pártja törhetlenül küzdenek nemzeti jogaink kivívásáért.

Enyedi Lukács, volt függetlenségi, helyesli a javaslatot, bár hiva az önálló vámterületnek; de szerinte most nem lehet a kormány kezét megkötni . . . (A szélső balról folyton közbekiáltanak: Renegát! . . . Régebben más-képp beszélt!) Végül határozati javaslatot nyújt be, mely szerint a kormány utasíttassék az önálló vámterület ügyében angett egybehívására.

TÁVIRATOK.

— **Bánffy b. makacskodik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy b. tegnap este a szabadelvű-körben kijelentette, hogy nem elienzi a kiegyezési törvény 68. szakaszának idézését, de kezeinek megkötésébe nem egyezhetik bele.

— **A dicsőség útján.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Henrik porosz herceg, a német császár testvér-öccse, tegnap elutazott Kinába.

— **Merénylet a szultán ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ifju török-párt merényletet kísérelt meg a szultán ellen. Számos elfogatás történt.

— **Tifusz a kaszányában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fogarasi helyőrség legénységi állományából 90 katona fekszik tifuszban.

Szerkesztői üzenet.

Rajta. Nagysád meglehetősen nehéz kérdést adott fel. Általánosságban párbajképes minden uri ember, — ki tehát nem abban a

körben él, a hol a nézeteltéréseket ököllel és bottal szokták jogérvényesen elintézni, — ha előzőleg nem követett el semmi olyan dolgot, a miért vagy a bíróság szabott volna reá megbélyegző büntetést, vagy pedig valami lovagias ügy elintézése alkalmával nem bizonyult reá olyan dolog, a melyből kifolyólag párbajképtelennek nyilvánították. Részünkről az olyan esetre vonatkozólag, a hol a párbaj komoly sértés megtorlását célozza, párbajképesnek tartjuk azt a férfit, a ki — föltéve, hogy már előzőleg nem követett el megbélyegző cselekményt — az elkövetett sértésért megverekszik azért, hogy öljön, vagy elessék: szóval nem azért párbajozik, hogy párbajképességét bizonyítsa, hanem mert törvényes uton megsértőjén megfelelő megtorlást nem vehet. S ha egy ilyen sértés elkövetője nem akar a sikra kiállani a megsértettel, mert azt nem tartja párbajképesnek, akkor gondoljon a sértés elkövetése előtt arra. Különben pedig őszinte tanácsként mondjuk Nagysádnak, hogy ha valakiről ítéletet akar alkotni, csak a legutolsó pont gyanánt vegye fel azt, hogy az illetőt párbajképesnek tartják-e vagy nem, s még akkor is igen kevésbé befolyásolja ez ítéletét.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1897. évi dec. hó 13-án s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helybenhagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 3100. Kk. Schmidt Jakab és Anna — Hoszteczi János holt. nyilv. — hh.
3103. Vincze Erzsébet — Máté János házas. felb. — hh.
III. 3059. Ambrusics György — Kovács Ferenc végr. — mv.
3060. Kadarkut község — ifj. Baka Mihály » — fo.
3061. » » » » » » » — fo.
3063. Haberényi Gusztáv — Biró Ferenc » — hh.
3065. Kömlődön elhalt Németh Lőrinc hagy. ügye. — mv.
3067. Tormáson elhalt Kopasz János » » — rend.

Előadó: *Tótlóssy Béla.*

- V. 2821. Patak József — Tóth Lina házas. felb. — hh.
2829. Szendrődy Károlyné s t. — Gutter Ágoston holtá nyilv. — hh.
2904. ifj. Benkő József — Kulcsár Erzsébet házas. felb. — hh.
2950. Engel Illés — Neuhausler Erzsébet » » — rend.
2981. Silberstein Mari — Klinger Samu » » — fo.
2982. Cehmann Jozefa — Missetics Mátyás » » — fo.
3023. Vince Katalin — Tamás Ferenc » » — mv.

Előadó: *Dr. Daempff Sándor.*

- V. 2911. Vörös Imre — Spitzer R. 1542 frt 37½ kr. — hh.
2910. Krausz és Weisz — Varga József 40 frt. — hh.
2912. » » » — Izsák József 40 frt. — hh.
2971. » » » — Vörös Joachim 20 frt. — hh.
2986. » » » — Pap Mátyás 20 frt. — hh.
2988. » » » — ifj. Kis Ferenc 15 frt. — hh.
2989. » » » — Gyuró Sándor 15 frt. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 3110. Grünfeld Adolf s n. — Landi István ing. birt. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 3003. Lichewein Szávay Valéria és Schön Alajos s t. zjog. tör. — rmv.
3101. Csér Józsefné és özv. Valsits Mihályné s t. örök. — mv.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 3075. Stern és Klein cég — Weisz és Ledovszky cég végr. — hh.
3081. Dr. Tersánszky Gyula — Tkalec Bálint zjog. bek. — vu.
3084. Kaszap János tjog. bek. — rend.
3085. Szigetvári takptár — Bébus Ferenc zjog. bek. — hh.
3086. özv. Dürnbacher Mihályné s t. — Pécs szab. kir. város felszám. — hh.
3112. Baranyamegye gyámpénztára — Dr. Krausz Jenő s t. zjog. bek. — rend.
3116. Sándor András s t. — A m. orsz. közp. takptár zjog. bek. — rend.
3117. Guttman Gyökör cég — Plahn Lipót végr. — mv.
3127. Szántó Gáborné — Schiller Anna zjog. bek. — mv.
3132. Csárgói ev. ref. főgymnázium — Krecsmár József s t. végr. — mv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- V. 2905. Renkec Szücs Éva — Klein Dávid s t. tör. — hh.
III. 2514. Szovár Jakab — Tersztenyák András s t. végr. — hh.
2922. Steinmann Herman — Gruics József tlkv. kiig. — mv.
3025. Virge Adámné s t. — Végh György végr. — mv.
3027. Pécs sz. kir. város árvtár s t. — Kovács István s n. végr. — hh.
3034. Kossa Dezső — Szalai Markó végr. — rend.
3064. özv. Kis Kovács Mártonné — Kis Kovács János végr. — hh.
3106. Barsi Mihály — Navreczky Mihály s n. végr. — rend.
3125. Dr. Bernáth Béla — özv. Szigethy Mártonné végr. — hh.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 3109. Tóth Istvánné — Vlasics István s n. vagy. köz. mszunt. — hh.
3131. Zsebe János s n. — Bene Rozália s t. ing. birt. — hh.
III. 3108. özv. Csallósvits Györgyné — Dömösöli Éva végr. — mv.

Büntető tanács.

Előadó: *Babits Mihály.*

- V. 3049. ifj. Henk Antal s t. zsarolás. — rmv.
3196. Juzák Zvojnimir izgatás stb. — rmv.
3236. Krausz Lipót vétkes bukás. — rmv.
3312. ifj. Zeller József mag. okir. ham. — rmv.
3315. Meixner István gyilk. — rmv.
3323. Kozma Ferenc halált ok. suly. t. sért. — rmv.
3332. Fischer Lipót s t. sikk. stb. — rmv.
3333. Kis József halált ok. suly. t. sért. — hh.
3341. Mismás Mátyás ember ölés. — rmv.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 3173. Krausz Lipót becs. sért. — v. u.
3174. Kupferschmidt József becs. sért. — v. u.
3176. Gyurkó István » » — v. u.
3177. Hitre Gyula s t. » » — rvu. rhh.
3178. ifj. Tombi József lopás. — hh.
3216. Horváth Jánosné becs. sért. — vu.
3217. Guttman Miksa s t. becs. sért. — vu.
3252. Vig Lajos lopás. — hh.
3274. Mezei János s t. lopás. — hh.
3299. Joó Károly s t. becs. sért. — hh.
III. 3295. Kovács Józsefné mag. lak. sért. — hh.
3300. Galambos Mátyás » » — mv.
3316. Kiss István s t. » » — hh.
3350. Hahn János közcsend. ell. kih. — ms.
3363. Kovács József lopás. — rmv.
3364. Bencsik János » » — mv.
3368. Hamvai Ferencné s t. becs. sért. — hh.
3369. Böröndi György lopás. — mv.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3215. özv. Garai Jánosné többr. lopás. — hh.
3218. ifj. Tatz Ferenc hamis eskü. — fo.
III. 3235. Kis Mihály s t. suly. t. sért. — rend.
3243. Németh József k. t. sért. stb. — rmv.
3264. Kis Szele János suly. t. sért. — hh.
3290. Izsák István s t. lopás. — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 3338. Peliser Jakab suly. t. sért. — rmv.
3339. Marton György s t. hiv. hat. visszaélés stb. — mv.
3345. Hegedüs György suly. t. sért. — hh.
3346. Imrei Finta István s t. hat. ell. erőszak stb. — mv.
3366. Giber Sándor rágalm. — hh.
III. 3291. Harangozó József s t. lopás stb. — ms.
3318. Pál István rágalm. stb. — hh.
3348. Pokorni Ferenc s t. k. t. sért. stb. — rmv.
3362. Ragoncsa Antal rágalm. — ms.
3370. Dr. Makay Béla s t. becs. sért. stb. — rmv.
3371. Végman József rágalm. és becs. sért. — mv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1897. évi december hó 20. s köv. napjaira

I. polgári tanács.Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 3080. Hegedüs Imre — Egedy Sándor végr.
 3083. Nesz Katalin — Kovacsevics József végr.
 3087. Marcali ált. takptár — Bata József s t. végr.
 3113. Gruber József — Pék Erzsébet »
 3114. Resetár Ivánné — Kovacsev Pávó »
 3115. Káhn Kálmán — Adler Albert »
 3133. Somogy községben elhalt Jó János hagy. ügye.
 3150. Somogyi Armin — Mester József s t. végr.
 3164. özv. Szini Lászlóné — Ehn Sándor ár.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2997. Tóth Pál — Nyiró Erzsé házas. felb.
 3005. Varga József — Dömötörfi Erzsé házas. felb.
 3041. Varga Lidi — Kis Mihály » »
 3042. Gregorics György — Csonka Mária » »
 3043. Hivatal Róza — Szabó Mihály » »
 3070. Szabó József — Varga Erzsébet » »

Előadó: *Dr. Daempf Sándor.*

- V. 2947. Balaton-szt.-György Somogy-szobbi helyiérdekű vasut részvénytársaság — Somogyvármegye közönsége 5947 frt 39 kr.
 2954. Müller P. — Weisz Adolf 3000 frt.
 2969. vb. Rotter Károly közadós csődügye.
 2970. Gold Adolf — Weisz József esküvőtel.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 3145. Dani György s n. — Benkő Ferenc s n. szolgalm. korl.

II. polgári tanács.Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 3130. Biwor Ferenc s t. — Jankó Györgyné s t. szerződés érvényt.
 3144. Topán Antal s t. — Bukovits András s t. öröks.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 3151. Fischer Benő — Leitersdorfer József 54 frt s jár.
 3155. Schneidler Jakab s n. — Schneidler János s n. t.j.g előj.
 3170. Kneller L. ó tlkv. kiig.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 3044. Fischer Sándor — Hollósy Mihály végr.
 3148. M. kir. kincstár — Vojszk János »
 3149. Zakál Henrik — Kacián Ferenc s n. »
 3163. Mayer Albert s t. — Körmendy Sándor bizt. végr.
 3166. Dr. Toldi Béla — özv. Kuttnyánszky Istvánné végr.
 3167. Dr. Toldi Béla — özv. Kuttnyánszky Istvánné végr.
 3168. Kozma Teréz s t. önk. ár.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 3180. Rémes Judit — Rémes János s t. okirat érvényt.
 III. 3154. Zalamegye árvaszéke — özv. Brainkovits Lászlóné s t. 148 frt 97 kr.

Büntető tanács.Előadó: *Babics Mihály.*

- V. 3334. Pap József gyilk.
 3347. Horváth (Dudás) Sándor halált ok. suly. t. sért.
 3387. Szelecz György s t. » » » » »
 3398. Gayer János sikk.
 III. 3408. Dely Lajos zugirászat.
 3410. Schneider Erzsébet lopás.

Előadó: *Boc Alajos.*

- V. 3310. Haniz József lopás.
 3314. Buri István hat. ell. erőszak.
 3337. Oszvald Kacska József lopás.
 3343. Tolnai Ferenc s t. becs. sért.
 3344. Vehap Lajos » »
 3396. Hirschl Samu s t. k. t. sért.
 3397. Pauer István becs. sért.
 III. 3382. Fischer András tulajd. ell. kih.
 3393. Ifj. Iványos József lopás.
 3394. Tóth József s t. k. t. sért. stb.
 3409. Reith Jánosné s t. becs. sért.

Előadó: *Ciglányi Béla.*

- V. 3308. Buchleitner Károly sikk.
 3309. Tóth József suly. t. sért.
 3335. Ripp Vilmos magán okir. ham.
 III. 3292. Gurján József s t. suly. tsért.
 3317. Grabant János » »
 3349. Sandi István s t. » »
 3361. Ricsli János s t. » »
 3367. Bene János s t. » »

Előadó: *Angyal Pál.*

- III. 3378. Neuman Náthán jogt. elsaját.
 3380. Nimecz György közcsend ell. kih.
 3383. Fürst József s t. rágalm. és közcs. ell. kih.
 3401. Günsberger Juli rágalm.
 3402. Balázs József » »

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Árverési hirdetmény.

Alulírott ezennel közhírré teszem, hogy Finta Ferencz pécsi lakos által Ullmann Lajos szabolcs-bányatelepi lakostól megvett és által nem vett **33 drb. hizott sertés** a pécsi sertés-hizlalda részvénytársaság szállásaiban **Pécsett, f. é. december hó 20-án délután 3 órakor** Dr. Blum Béla kir. közjegyző ur közbenjöttével nyilvános árverésen eladatni fog.

Kelt Pécsett, 1897. decz. hó 15-én

Muttnyánszky Béla
 ügyvéd.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt

közönség figyelmébe!

Olcso és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

5637. és 7185. sz.
ki. 1897.**Pécsi járás főszolgabirájától.**

Pályázati hirdetmény.

Baranyavármegye pécsi járásához tartozó hosszú-hetényi körjegyzőségben továbbá ugyanezen járásban a garéi körjegyzőségben 400—400 frt évi fizetéssel ellátott

segédjegyzői állások

rendszeresítettven, ezen állásoknak választás útján leendő betöltése céljából pályázni kívánókat felhívom, hogy erre való képesítést, eddigi szolgálatukat és korukat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat **folyó évi december hó 27-ig hozzám** benyujtsák, mert később beérkező ily folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

Az 1886. évi XXII. t.-cz. 68. §-a szerint fogantatosítandó ezen választásokat **1897. évi december hó 28-án reggel 10 órakor Garéban** és ugyancsak **folyó évi december hó 29-én reggel 10 órakor Hosszu-Hetényben**, mindenütt a körjegyzői irodában fogom megejteni.

Pécsett, 1897. évi december hó 11-én

Waniss Sándor
 főszolgabiró.

KÖHÖGÉS,

rekedtség és elnyálkásodás ellen a legjobb hatású szer a RÉTHY-féle

pemetefü-cukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti, kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 ft 50 kr-ért bérmentve küld.

Réthy Béla
 gyógyszerész

Réthy Béla

gyógyszerész Békés-Csabán.

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláírásom látható.

3741. szám.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsvárad kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Sey Ernő ügyvéd által képviselt Krepsz Jánosné szül. Bacher Katalin végrehajthatónak, Krepsz János bozsoki lakos végrehajtást szenvedő elleni 140 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsvárad kir. jbiróság területén levő, Bozsok község határában fekvő, a bozsoki 67. sz. betétben A. I. 1—36. sz. a. felvett $\frac{5}{8}$ telekből Krepsz János B. 3. alatt bejegyzett $\frac{1}{8}$ rész jutalékára 593 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan **az 1897. évi január hó 12. napján d. e. 10 órakor Bozsok község jegyzői irodájában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadéképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1897. évi szeptember hó 25. napján. A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Schill
 kir. jbiró.